

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/180/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320204963
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1320204963.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - L.. N. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, XXX XX G. okolie, a otec - L.. W. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XF, XXX XX N., zastúpený JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/67/2020-37, zo dňa 23.04.2020, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava III, uznesením zo dňa 23.04.2020, č.k. 38P/67/2020-37, zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zakázu styku matky s maloletým a zároveň zrušenia uznesenia Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 09.10.2018, č.k. 39P/250/2018-16, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.01.2019, č.k. 11CoP/7/2019-96.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia, listinnými dôkazmi k nemu pripojenými, obsahom spisov sp. zn. 38P/60/2017, 38P/91/2017, 37P/246/2017, 39P/112/2018, 38P/235/2018, 39P/250/2018, 38P/277/2018, 37P/38/2019, 40P/32/2019, 37P/251/2019, 37Em/7/2018, vyhodnotiac návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný, keď nevezhliadol potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi rodičmi a maloletým v otcom požadovanom smere. Uviedol, že zákaz styku rodiča s dieťaťom je vážnym zásahom do rodičovských práv a povinností v zmysle obmedzenia ich výkonu, preto je nevyhnutné, aby sa zohľadňovala konkrétna situácia a osobitné okolnosti prípadu. Nespochybnil, že v danom prípade je situácia vážna, čo je zrejmé z dokazovania vykonaného nielen vo veci samej (úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému), ale aj v ďalších konaniach predovšetkým o nariadenie neodkladných opatrení, ako aj v konaní o výkon rozhodnutia o úprave styku matky s maloletým, v ktorom bolo na podklade § 3 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z. nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola rodičom a maloletému uložená povinnosť zúčastňovať sa na psychologickom poradenstve. Uviedol, že konanie a správanie matky bolo predmetom dokazovania už v predchádzajúcich konaniach a matka bola opakovane, a to nielen zo strany súdu, upozorňovaná na nevhodnosť niektorých jeho aspektov a rovnako tak na neprimeraný nátlak, ktorý (nielen) vo vzťahu k realizácii styku s maloletým vyvíja, a ktorý v konečnom dôsledku pôsobí kontraproduktívne. Súd prvej inštancie v tomto smere odkázal na relevantné časti odôvodnení svojich doposiaľ vydaných rozhodnutí, týkajúcich sa úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Uviedol, že pri posudzovaní návrhu otca na zákaz styku matky s maloletým inštitútom neodkladného opatrenia,

však nebolo možné opomenúť tú skutočnosť, že vo veci samej (úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému) prebieha odvolacie konanie, pričom Krajský súd v Bratislave rozhoduje aj o poslednom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhuje zveriť maloletého do svojej osobnej starostlivosti, rovnako aj doposiaľ účinné neodkladné opatrenie, ktorým bola rodičom a maloletému uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, ktorého výsledky bude súd ešte len vyhodnocovať. Zohľadnil skutočnosť, že styk matky s maloletým sa v rozsahu nariadených neodkladných opatrení neuskutočňuje. Vychádzal aj zo súčasnej situácie v spoločnosti v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, v dôsledku čoho maloletý nenavštevuje predškolské zariadenie a ani sa nezúčastňuje žiadnych hromadných či organizovaných aktivít, ku ktorým konanie matky smerovalo. Do úvahy vzal aj tú skutočnosť, že zákaz styku matky s maloletým by sa na niektoré aspekty otcom namietaného konania matky vôbec nevzťahoval (napr. medializácia prípadu) a otec by tak od takéhoto obmedzenia výkonu rodičovských práv matky nemohol očakávať, že by matka mohla byť následne akýmkoľvek spôsobom postihovaná za takéto konanie a napokon ani za svoju aktivitu smerujúcu k zmene súčasného stavu veci. Odkázal otca na odvolacie konanie vo veci samej, majúc za to, že je namieste vyčkať na rozhodnutie odvolacieho súdu. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, § 330 ods. 1, § 331 ods. 2, zák. č. 160/15 Z.z. Civilný sporový priadok (ďalej CSP), § 2 ods. 1, zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový priadok (ďalej CMP).

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie otec podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP, ktorý navrhol uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a vyhovieť jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Zopakoval, že maloletý dlhodobo zásadne odmieta prítomnosť matky, o jej osobe nechce ani počuť, nechce s ňou komunikovať a nechce sa s ňou stretnúť. Maloletý je zmätený a vystrašený a nerozumie tomu, prečo ho matka prenasleduje a prečo sa ho násilím snaží donútiť, aby s ňou išiel i proti jeho vôli. Uviedol, že matka na maloletého neberie žiaden ohľad napriek tomu, že jej sám opakuje, že sa jej bojí, plače, bráni sa a uteká od nej. Matka napriek tomu, bez zohľadnenia aktuálneho psychického stavu maloletého a jeho potrieb sa nielenže naďalej necitlivo snaží násilne k maloletému dostať, ale dokonca podala návrh na jeho zverenie do jej osobnej starostlivosti. Správanie sa matky a jej tlak na psychický stav maloletého vyúsťuje do problémov maloletého, kedy odmieta styk s matkou, bojí sa jej, jej agresívneho konania, kričania a zmien nálad, kedy vykrikuje na ulici, v materskej škole, na verejnosti, všetko si natáča a následne zverejňuje na sociálnych sieťach. Odôvodnenie rozhodnutia považoval za nedostatočné, argumentáciu súdu z právneho hľadiska za neaktuálnu a bezpredmetnú. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení uviedol predpoklady rozhodnutia o zákaze styku rodiča s dieťaťom, avšak nerozporoval, že v danom prípade nie sú tieto predpoklady naplnené. Práve naopak, deklaroval, že nespochybňuje vážnosť situácie, ani nezľahčuje konanie matky a jeho vplyv na prežívanie maloletého. Z predložených dôkazov je zrejmé, že matka nedisponuje rodičovskou spôsobilosťou a svoje rodičovské práva voči maloletému vykonáva psychicky škodlivým spôsobom. Všetky pokusy o odovzdanie maloletého matke boli neúspešné, sprevádzané veľkým emočným výbuchom maloletého. Matka snahy o faktické obnovenie jej vzťahu s maloletým prostredníctvom odborníkov, či osobným pričinením odmieta a marí jeho snahy o konštruktívnu komunikáciu. Namiesto toho svoju energiu vynakladá na vytváranie konfliktných situácií, spôsobovanie mu problémov, či medializáciu predmetného prípadu. Matka maloletého v súčasnosti nie je schopná realizácie takého styku so synom, ktorý by nejako rozvíjal, upevňoval alebo posilňoval ich vzájomný vzťah, keď na obnovenie styku maloletého s matkou je potrebná výrazná zmena v správaní a prežívaní matky vo vzťahu k maloletému. Uviedol, že povinnosť dbať na pravidelný kontakt rodiča s dieťaťom nie je v zmysle právnej úpravy bezbrehý a pokiaľ je takýto kontakt v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, je možné stretávanie dieťaťa s rodičom obmedziť alebo zakázať. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na doposiaľ účinné neodkladné opatrenie, ktorým bola rodičom (a maloletému) uložená povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu, ktorého výsledky bude súd ešte len vyhodnocovať, ako aj na ďalšie vedené konania. Súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s otázkou problematického uskutočňovania styku matky s maloletým, ktoré napĺňa všetky predpoklady pre nariadenie zákazu styku matky s dieťaťom. Poukázal na to, že v konaní o výkon rozhodnutia vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn.: 37Em/7/2018 súd postupoval podľa ustanovenia § 3 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., a teda bola zistená existencia ospravedlniteľných dôvodov a bolo deklarované, že nerealizácia styku matky s maloletým nie je následkom jeho zámerného pôsobenia, ale má svoj pôvod v iných skutočnostiach a udalostiach, z dôvodu čoho bolo nariadené psychologické poradenstvo. Mal za to, že predmetné nariadené neodkladné

opatrenie nemôže predstavovať prekážku v rámci rozhodovania o nariadení zákazu styku. Napriek tomu, že zatiaľ nie je k dispozícii výsledná správa z psychologického poradenstva, do pozornosti dal, že matkino nežiaduce správanie pretrváva a spolu s tým aj potreba vyslovenia zákazu styku matky s maloletým rozhodnutím súdu, a to do času, kým matka svoje správanie neprehodnotí. Je neprijateľné, aby maloletého násilným spôsobom nútil do takéhoto kontaktu s matkou, ktorá nezohľadňuje jeho psychické zdravie, pristupuje k nemu neempaticky a necitlivo. Konanie vo veci samej rovnako nemôže predstavovať prekážku nariadenia ním požadovaného neodkladného opatrenia.

4. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca sa po právnej a skutkovej stránke k odvolaniu nevyjadrila. Uviedla, že zo strany otca má zamedzený prístup k maloletému a s maloletým sa od 02.09.2018 nestretáva. Tvrdila, že otec maloletého vo vzťahu k nej manipuluje, z ňou predloženej nahrávky má byť zrejme, že maloletý aj napriek dlhodobej odluke sa stretnutí s ňou dožaduje.

5. Kolízny opatrovník písomné vyjadrenie k odvolaniu otca nepodal.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie otca dôvodné nie je.

7. Odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, v súlade s vysloveným právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy pomerov zákazom styku matky s maloletým osvedčená nebola. Odvolacie námietky otca, ktoré by podľa jeho názoru mali byť dôvodom na zákaz styku matky s maloletým neodkladným opatrením, odvolací súd zohľadniť nemohol. V danom prípade odvolací súd poukazuje na dôvody rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/28/2020-955, zo dňa 06.05.2020, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie (rozsudok Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 04.07.2019, č.k. 38P/60/2017-575) vo veci samej o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Otcom uvádzané dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, spočívajúce v konaní a správaní sa matky vo vzťahu k maloletému pri realizácii jej styku s maloletým, upraveným uznesením Okresného súdu Bratislava III, č.k. 39P/252/2018-16, zo dňa 09.10.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/7/2019-96, zo dňa 31.01.2019, budú predmetom dokazovania v prebiehajúcim konaní vo veci samej súdom prvej inštancie. Tu je treba poukázať i na okolnosť, že pokiaľ maloletý v školskom roku 2020/2021 nastúpi povinnú školskú dochádzku, stáva sa neodkladné opatrenie o úprave styku matky s maloletým nevykonateľným z dôvodu v ňom určeného miesta odovzdávania maloletého. Odvolací súd má za to, že v danom prípade je tiež potrebné umožniť realizáciu odborného psychologického poradenstva a spoluprácu rodičov a maloletého v Centre pre deti a rodiny Bratislava, nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 07.11.2019, č.k. 37Em/7/2018-257, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi maloletého, odstránenia dôvodov nerealizovania styku matky s maloletým, závery ktorého spolu s vyhodnotením spolupráce každého z rodičov a ich rodičovských kompetencií, budú podkladom pre rozhodovanie súdu vo veci samej, prípadne rozhodovania súdu na základe doposiaľ vykonaného dokazovania o dočasnej úprave pomerov účastníkov pri zistení, resp. osvedčení, že si to vyžaduje záujem maloletého a jeho ochrana.

8. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).